C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r/p-41/25 Judecătoria Drochia sediul Central
1-24148566-03-16r-12022025 Judecător V.Robu

D E C I Z I E
În numele Legii
14 februarie 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ion Talpa
Judecători Ghenadie Liulca, Oxana Mironov
Grefier Rodica Oceredniî
Cu participarea:
Procurorului Ira Guțu
Avocatului Tatiana Boldesco

a judecat în ședință închisă, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Iurie Vrabii împotriva încheierii Judecătoriei Drochia sediul Central din 06.02.2025, prin care a fost admis demersul procurorului și prelungită măsura preventivă sub formă de arestare preventivă, pentru un termen de 30 zile, de la 10.02.2025 până la 12.03.2025, ora 09:01, cu eliberarea în acest sens a mandatului judecătoresc, în privința lui:

Grosu Andrei, născut la *****, codul de identificare *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în *****, studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, celibatar, neangajat în câmpul muncii, cu antecedente penale,

acuzat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.187 alin.(2) lit.e) și art.27, art.171 alin.(1), art.188 alin.(1) CP.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele recursului, materialele cauzei penale prezentate instanței, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Grosu Andrei este dedus judecății, fiindu-i imputată comiterea infracțiunilor prevăzute de art.187 alin.(2) lit.e) și art.27, art.171 alin.(1), art.188 alin.(1) CP, cauza penală fiind pe rol spre examinare la Judecătoria Drochia sediul Central.

Astfel, potrivit rechizitoriului, lui Grosu Andrei i se impută comiterea infracțiunii prevăzută de art.187 alin.(2) lit.e) CP - sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața şi sănătatea persoanei, și anume, că la data de 12.12.2024, aproximativ în jurul orei 07:15, Groşu Andrei, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane a venit la stația de așteptare, situată în marginea satului Sofia, raionul Drochia, unde se afla şi partea vătămată *****, a târât-o pe ultima forțat de scurtă pe cealaltă parte a traseului, a îmbrâncit-o la pământ, la ce partea vătămată ***** a căzut jos pe spate, după care a târât-o în vale 5 metri de la traseu în direcția depozitului SRL „Valea Sofiei”, a apucat-o de păr şi a lovit-o cu pumnii în regiunea capului şi a pieptului, cauzându-i edemul părții pieloase a capului, echimozele cutiei toracice şi pavilionului urechii, care se califică către vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății, după care din mână i-a sustras deschis o geantă de culoare neagră la prețul de 300 lei în care se afla un telefon mobil de model „Remi 9 S” la preţul de 3000 lei în care se afla cartela SIM *****, 10 bancnote a câte 100 lei, o bancnotă de 20 lei, 5 bancnote a câte 10 lei şi lei mărunți de metal a câte 2 lei şi 1 leu, în total bani în sumă de 1073 lei, buletinul de identitate şi polița de asigurare medicală pe numele *****şi buletinul de identitate şi polița de asigurare pe numele lui *****, prin ce au cauzat părții vătămate un prejudiciu material în mărime de 4373 lei.

Tot lui Grosu Andrei i se impută comiterea infracțiunii prevăzută de art.27, art.171 alin.(1) CP - tentativa actului sexual neconsimțit, care din cauze independente de voința făptuitorului nu şi-a produs efectul, și anume că el la data de 12.12.2024, aproximativ în jurul orei 07:15, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, a venit la stația de așteptare, situată în marginea satului Sofia, raionul Drochia, unde se afla şi partea vătămată *****, a târât-o pe ultima forțat de scurtă pe cealaltă parte a traseului, a îmbrâncit-o la pământ, la ce partea vătămată ***** a căzut jos pe spate, după care a târât-o în vale 5 metri de la traseu în direcția depozitului SRL „Valea Sofiei”, spunându-i, că dorește să întrețină un act sexual, apoi a dezbrăcat-o de vestă, apoi a apucat-o de maiou şi o târa forțat spre depozit, a apucat-o de păr şi a lovit-o cu pumnii în regiunea capului şi a pieptului, cauzându-i edemul părții pieloase a capului, echimozele cutiei toracice şi pavilionului urechii, care se califică către vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății, ignorând rugămintea victimei de a o lăsa în pace, însă nu şi şi-a realizat actul sexual neconsimțit, deoarece partea vătămată ***** a reușit să fugă de la fața locului.

De asemenea i se impută lui Grosu Andrei și comiterea infracțiunii prevăzute

de art.188 alin.(1) CP – tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, și anume că el la data de 12.12.2024, aproximativ în jurul orei 02:30, urmărind scopul săvârșirii unui atac tâlhăresc, a venit în gospodăria lui Gavriuliuc Vasile, situată în *****, l-a lovit cu pumnul în regiunea spatelui pe ultimul, la ce partea vătămată Gavriliuc Vasile a căzut jos, apoi cu un băț i-a aplicat două lovituri în regiunea mâinilor, cauzându-i echimoza mâinii stângi, plaga contuză a mâinii drepte, care se califică către vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Ulterior, în timp ce partea vătămată Gavriliuc Vasile se afla jos la sol, în mod deschis i-a sustras din buzunarul din partea stângă a cămeșii un portmoneu din pilele, de culoare verde închis, în care se aflau bani în sumă de 1800 lei, în bancnote a câte 100 şi 50 lei, prin ce a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 1800 lei.

Pe cauza dată Grosu Andrei a fost reținut de facto la data de 12.12.2024, ora 09:01 și prin încheierea Judecătoriei Drochia sediul Central din 13.12.2024 în privința acestuia a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pe un termen de 30 zile, cu eliberarea în acest sens a mandatului de arest pe același termen, care s-a calculat din momentul reținerii până la 10.02.2025, ora 09:01.

La data de 03.02.2025 procurorul în Procuratura raionului Drochia, Diana Turenco, a înaintat demers în instanța de judecată solicitând prelungirea în privința inculpatului Grosu Andrei a măsurii preventive sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 de zile, invocând că acesta se va eschiva de la instanța de judecată, va împiedica la stabilirea adevărului și va comite alte infracțiuni în cazul eliberării, iar prin alte metode aceste riscuri nu este posibil de prevenit.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia sediul Central din 06.02.2025 a fost admis demersul procurorului și prelungită în privința inculpatului Grosu Andrei măsura preventivă sub formă de arestare preventivă, cu eliberarea în acest sens a mandatului de prelungire a arestului pe un termen de 30 zile, de la 10.02.2025 până la 12.03.2025, ora 09:01.

Împotriva acestei încheieri a declarat recurs avocatul Iurie Vrabii în interesele inculpatului Grosu Andrei, solicitând casarea actului judecătoresc contestat, cu aplicarea față de inculpat a măsurii preventive sub formă de arestare la domiciliu.

În argumentarea cerințelor formulate, apărătorul-recurent a menționat, că măsura preventiva a cărei prelungire s-a dispus prin încheierea recurată, nu este una justificată, iar încheierea instanței adoptată în acest sens este una insuficient de motivată, temeiurile invocate de instanță nefiind susținute prin probe.

Invocă apărătorul-recurent, că temeiurile prelungirii arestului, înaintate de către procuror și admise de instanța de judecată, nu sunt convingătoare, lipsind cu

desăvârșire substratul probant concludent privind existența reală a careva riscuri prevăzute în art.176 CPP.

De asemenea menționează apărătorul caracterul nerezonabil al învinuirii înaintată lui Grosu Andrei pe art.27, art.171 alin.(1) CP, deoarece arestatul singur a refuzat de a săvârși această infracțiune, dar nu din motive independente de voința lui.

Suplimentar, apărătorul invocă, că Grosu Andrei nu deţine careva documente, buletin sau pașaport, care i-ar permite să părăsească teritoriul țării, are loc permanent de trai, iar mama sa fiind bolnavaă necesita îngrijire.

A mai invocat apărătorul, că la caz nu s-a argumentat, de ce nu este suficient de aplicat arestarea la domiciliu în locul arestării preventive, în acest sens fiind încălcate prevederile art.185 alin.(3) CPP,

Consideră apărătorul, că arestarea la domiciliu datorită monitorizării permanente prin mijloace electronice și a unui șir de obligații de control, restricții prevăzute de lege, va asigura ca inculpatul să nu săvârșească alte infracțiuni, dar și să nu se eschiveze de la prezentarea în fața instanței, asigurând executarea eventualei sentințe de condamnare.

Inculpatul Grosu Andrei și apărătorul acestuia, avocatul Tatiana Boldesco, au susținut recursul declarat și au pledat pentru admiterea lui pe motivele și argumentele invocate.

Procurorul participant în instanța de recurs a pledat pentru respingerea recursului ca fiind nefondat, cu menținerea în vigoare a actelor contestate.

Verificând legalitatea verdictului contestat și temeinicia cerințelor formulate în cererea de recurs în raport cu materialele puse la dispoziția instanței pentru soluționarea cauzei, ascultând discursurile participanților procesului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, păstrând fără modificări încheierea recurată, soluție care este adoptată în corespundere cu dispozițiile art.312 alin.(5) pct.2) CPP, potrivit cărora *în urma controlului judiciar efectuat, instanţa de recurs pronunţă una din următoarele decizii: ...respinge recursul*.

Analizând solicitările recursului în raport cu motivele expuse în încheierea contestată, Colegiul reține, că prima instanță a dat deplină eficiență normelor internaționale și celor naționale, ce reglementează dreptul persoanei la libertate și condițiile de restrângere a acestui drept, precum și dispozițiilor legislației naționale cu privire la modul, condițiile și temeiul de aplicare/prelungire a măsurii preventive. În argumentarea acestei concluzii Colegiul va menționa următoarele.

În continuare Colegiul notează, că potrivit prevederilor art.175 alin.(2) CPP, *măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea*

penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Potrivit art.185 alin.(1) CPP, *arestarea preventivă constă în deţinerea învinuitului, inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege. Arestarea preventivă constituie o măsură excepţională şi se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării*.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) CPP, *măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei*, alin.(2) al acestei norme stipulând, că *arestarea preventivă şi măsurile alternative de arestare se aplică numai persoanei care este învinuită, inculpată de săvârşirea unei infracţiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de trei ani şi doar în condiţiile prevăzute de prezentul cod*.

Totodată, potrivit art.186 alin.(2) CPP, *perioada de ţinere în arest a învinuitului, inculpatului nu poate depăşi un termen rezonabil, stabilit în funcţie de complexitatea investigaţiilor necesare pentru descoperirea adevărului şi ţinând cont de obligaţia de celeritate în soluţionarea cauzei penale în care învinuitul sau inculpatul este ţinut în stare de arest*, la alin.(4), fiind stipulat, că *termenul arestului poate fi prelungit doar atunci când alte măsuri preventive neprivative de libertate nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestului preventiv şi şi-au păstrat actualitatea condiţiile şi criteriile stipulate la art.175, 176 şi 185*.

Potrivit art.5 alin.(1), lit.c) din CEDO, care stipulează, că *orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșească o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia*.

Respectiv, Colegiul penal consideră, că instanța de fond la momentul examinării demersului corect a concluzionat necesitatea menținerii inculpatului Grosu Andrei în continuare în stare de arest, el fiind pus sub învinuire pentru comiterea cu intenție a 3 infracțiuni din categoria celor grave, pentru care, în cazul

în care i se va dovedi vinovăția, riscă să primească pedeapsa închisorii ținând cont că aceste fapte se pretinde că le-a comis având antecedente penale nestinse, anterior având condamnări penale, ceea ce ar putea duce la eschivarea acestuia, la comiterea altor fapte infracționale și la ingerința în mersul normal al procesului judiciar, exprimată prin comunicarea și influențarea persoanelor ce au atribuție la cauza dată, ținând cont că cercetarea judecătorească încă nu a fost începută.

Colegiul penal menționează, că pe cauză sunt prezente probe care confirmă existența bănuielii rezonabile de comitere de către inculpat a infracțiunilor lui imputate. Această bănuială este confirmată prin probele acumulate și prezentate de acuzare la rechizitoriul ce a fost transmis în instanță de judecată, cum ar fi: plângerile părțior vătămate; procese-verbale de audiere a părților vătămate; procese-verbale de audiere a martorilor; procese-verbale de cercetare efectuată la fața locului comiterii infracțiunii, etc.

Colegiul penal notează, că în conformitate cu art.6 CPP, *bănuiala rezonabilă presupune suspiciune care rezultă din existența unor fapte şi/sau informaţii care ar convinge un observator obiectiv că s-a comis ori se pregăteşte comiterea unei infracţiuni imputabile unei anumite ori anumitor persoane şi că nu există alte fapte şi/sau informaţii care înlătură caracterul penal al faptei ori dovedesc neimplicarea persoanei*. Faptele care conturează o bănuială rezonabilă nu trebuie să fie la același nivel ca şi cele necesare pentru a justifica o condamnare (*Erdagoz c. Turciei*).

Cu referire la semnificația în fapt a ”bănuielii rezonabile” ca concept incorporat în garanțiile legalității privării de libertate, Curtea Europeană a notat, că ”bănuiala rezonabilă” că a fost comisă o infracțiune presupune existența unor fapte sau informații care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi comis o infracțiune. Cu toate acestea, ceea ce poate fi considerată ca fiind ”rezonabil” va depinde de toate circumstanțele cazului particular (*Erdagöz c.Turciei, Fox, Campbell şi Hartley c. Regatului Unit*).

CtEDO în cauza *Brogan şi alţii c. Regatului Unit*, și *Murray c. Regatului Unit* a enunțat, că faptele care conturează o suspiciune nu trebuie să fie la același nivel ca și cele necesare pentru a justifica o condamnare. Respectiv, la caz Colegiul analizează doar prezența informațiilor ce demonstrează doar prezența bănuielii rezonabile și nu vinovăția persoanei, și deci argumentele apărătorului precum că infracțiunii de viol n-a fost consumată și n-a fost dusă până la capăt ca urmare a refuzului inculpatului de a acționa și nu din motive independente de el, - nu pot fi reținute la momentul actual ca fiind temeinice, deoarece aspectele în cauză se vor examina în fond de către instanța de judecată investită în acest sens, iar instanța de recurs la moment se pronunță doar asupra bănuielii rezonabile, fără a da apreciere acțiunilor inculpatului sub aspectul calificării lor și încadrării juridice.

Justețea prelungirii de către instanță a termenului arestării preventive a inculpatului Grosu Andrei, pe lângă prezența bănuielii rezonabile în comiterea de

către acesta a infracțiunii incriminate, reiese inclusiv din faptul, că la momentul soluționării demersului au persistat și nu s-au diminuat riscurile invocate de procuror.

Colegiul penal deduce, că instanța de fond soluționând întrebarea privind prelungirea arestului preventiv, a dat deplină eficiență prevederilor legii procesual-penale în acest aspect, a argumentat concluziile făcute în suportul soluției adoptate, ținând cont de cadrul legal existent. Instanța întemeiat a statuat asupra faptului, că există motive rezonabile de a presupune, că inculpatul se va eschiva de la judecată, prin ce va împiedica mersul normal al procesul judiciar.

Colegiul consideră, că instanța întemeiat s-a ghidat de faptul că la momentul soluționării demersului a fost actuală suspiciunea că fiind plasat în libertate inculpatul, percepând severitatea pedepsei pe care o riscă pentru fapta adusă în învinuire având în vedere faptul că anterior a avut conflicte cu legea penală, se va eschiva de la judecată cu scopul de a evita răspunderea penală, iar aceasta ar avea consecințe negative asupra procesului penal. Colegiul penal consideră, că la înaintarea demersului de către procuror a fost confirmat riscul eschivării inculpatului de la judecată, or, probabilitatea unei pedepse sub formă de închisoare pentru fapta comisă, ar putea să-l incite pe Grosu Andrei să se ascundă.

Riscul eschivării la caz rezultă și din datele revendicării, potrivit căreia, față de Grosu Andrei anterior a fost aplicată măsura de reprimare, ultimul fiind de două ori anunțat în căutare.

Luând în considerație caracterul premeditat, pericolul social și numărul faptelor aduse în învinuire lui Grosu Andrei (3 infracțiuni din diverse domenii de apărare a relațiilor sociale – atât cu privire la patrimoniul și averea persoanei cât și privitor la inviolabilitatea sexuală a persoanei), a fost și este oportună ținerea inculpatului în detenție provizorie, în vederea excluderii riscului eschivării acestuia sub pretextul primirii unei pedepse sub formă de închisoare. În sensul dat e relevantă jurisprudența CtEDO, în cauza *Wemhoff vs Germania* Curtea a statuat, că gravitatea pedepsei la care acuzatul se poate aștepta în caz de condamnare poate fi considerată în mod legitim, ca fiind de natură a-l incita să fugă.

De asemenea Colegiul penal consideră, că la caz este actuală suspiciunea că fiind plasat în libertate inculpatul Grosu Andrei va comunica cu părțile vătămate, inclusiv ar putea comunica și cu martorii care deși au fost chestionați la urmărirea penală, însă totuși pot fi influențați în vederea schimbării declarațiilor în instanța de judecată, ținând cont că cercetarea judecătorească încă nu a fost începută. Este prezentă suspiciunea, că Grosu Andrei va întreprinde și alte acțiuni ilegale în vederea formării unei poziții de dezvinovățire, prin ce va induce în eroare procurorul și instanța de judecată.

Deci, punerea în pericol a bunei desfășurări a procesului penal este condiționată de eventuala comunicare a inculpatului cu părțile vătămate și cu

martorii, fiind prezentă suspiciunea că Grosu Andrei ar putea să-i influențeze în vederea schimbării declarațiilor deja documentate.

Riscul comiterii altor infracțiuni de către Grosu Andrei de asemenea este confirmat prin informațiile prezentate din revendicare, potrivit căreia, Grosu Andrei a avut conflicte cu legea penală, fiind anterior condamnat la pedeapsa închisorii, eliberându-se recent din penitenciar după ispășirea pedepsei, la 11.06.2024.

Astfel, Colegiul consideră, că la momentul soluționării demersului instanța corect a apreciat că restricțiile impuse față de inculpat vor asigura înlăturarea riscurilor menționate supra, fiind justificată necesitatea restrângerii dreptului garantat al inculpatului la libertate prin prisma art.5 al Convenției. În acest sens s-a luat în considerație prezența riscurilor descrise, caracterul și gravitatea faptei ce i s-a adus în învinuire inculpatului, precum și circumstanțele comiterii acesteia, fiind respectat principiul proporționalității, or, măsura a cărei prelungire s-a dispus în privința inculpatului nefiind disproporționată cu necesitatea apărării într-o societate democratică a interesului public, reieșind din faptul că interesul social al protejării societății primează interesului personal al inculpatului de a fi cercetat în stare de libertate.

Deci, la moment, Colegiul consideră imposibilă aplicarea față de inculpat a unei alte măsuri preventive, mai blânde decât arestarea preventivă, or, temeiurile ce au stat la baza aplicării acesteia, își mențin actualitatea, riscurile reținute în sarcina inculpatului persistă până la moment și nu s-au diminuat, fapt ce a și determinat instanța de a admite demersul înaintat de către procuror cu privire la prelungirea arestului, or, arestarea preventivă este necesară pentru evitarea comportamentului necorespunzător al inculpatului, în vederea asigurării bunei desfășurări a procesului judiciar, alte măsuri preventive, inclusiv și cea sub formă de arestare la domiciliu solicitată de apărare, în acest sens fiind ineficiente.

Totodată, Colegiul penal consideră ca fiind irelevantă invocarea părții apărării cu privire la locul stabil de trai al inculpatului Grosu Andrei, or deținerea unui domiciliu în condițiile speței nu este suficientă pentru anularea arestării, având în vedere personalitatea inculpatului și etapa incipientă a procedurii judiciare.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul penal conchide, că încheierea instanței de judecată privind prelungirea arestării preventive a inculpatului Grosu Andrei este întemeiată și urmează a fi menținută, cu respingerea recursului declarat ca fiind nefondat.

Având în vedere considerațiunile, motivele și argumentele expuse în prezenta decizie în raport cu prevederile legale care guvernează prezenta speță, conducându-se de dispozițiile prevederilor art.312 alin.(5) pct.2); art.329 CPP, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul declarat de către avocatul Iurie Vrabii împotriva încheierii Judecătoriei Drochia sediul Central din 06.02.2025, prin care a fost admis demersul procurorului și prelungită măsura preventivă sub formă de arestare preventivă, pentru un termen de 30 zile, de la 10.02.2025 până la 12.03.2025, ora 09:01, cu eliberarea în acest sens a mandatului judecătoresc, în privința lui **Grosu Andrei**, se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei încheieri și a mandatului fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.